

Azda predsa prinesie ovocie...

„Pozri, už tri roky chodím hľadať ovocie na tomto figovníku, a nič nenachádzam. Vytni ho! Načo ešte aj zem vyčerpáva?“... „Pane, nechaj ho ešte tento rok! Okopem ho... Možno nabudúce prinesie ovocie.“ (Lk 13, 7-9)

Aj Božia trpezlivosť má svoje hranice - aj tak sa to dá ľudsky povedať. Hoci sotva si vieme predstaviť, že by sa nevyčerpateľné mohlo vyčerpať. No pomáhame si tým, čo poznáme zo života ľudí. Trpezlivosť je vecou spravodlivosti.

Skutočná pravda je inde. Netreba hovoriť o Božej netrpezlivosti. Problém je na našej strane. My sami sa znemožňujeme. Ak strom dlhé roky neprináša ovocie, nejde o netrpezlivosť záhradníka, ale o neužitočnosť stromu. To ostatné je len dôsledok a samozrejmosť. Dokonca nevyhnutnosť.

To, čo sa deje v podobenstve so stromom, týka sa nás. Ježiš zisťuje, ako si počíname. Žijete už dlhý čas neplodne? Ak sa nezmeníte, nemáte budúcnosť. Nič z vás nebude. Žijete darmo. Váš život nebol plánovaný ako napĺňanie žalúdka alebo farbenie tváre. Ak nežijete duchu, žijete bez zmyslu. Zmysel života je v duchovnom ovocí - aby bolo vo svete čosi sväté, plné radosti a pokoja. Vy sa však navzájom žeriete! Pestujete záľuby, športujete, píšete zlé knihy, kazíte deti a zabíjate sa na bojiskách! To je život? Toto mal na mysli Boh?

Boh do vás mnoho investoval - má to všetko vyznieť naprázdno? Dal vám schopnosť a sily - čo ste s nimi urobili? Dal vám poslanie - všetko obraciate naruby. Vyrábate a ničíte. Staviate mestá, a rúcate ich. Od skončenia druhej svetovej vojny hovoríte o mieri. Aký je to mier? Vyvolali ste okolo stovky vojen a zabili ste pritom do dvadsať miliónov ľudí. Ničíte jeden druhého. Kto môže mať z toho radosť? Kto sa môže tešiť z toho, že jedni z vás sú leniví, druhí majú silné päsťe? Vzájomne si otravujete život, ženíte sa a hneď sa rozvádzate, nemôžete sa navzájom zniesť, deti púšťate do života nepripravené alebo pokazené. Takto sa vo vesmíre krúтите so

svojou Zemou okolo Slnka - až ste vyšli na posmech.

Čo na to Boh? On nás nezničí. On ostáva verný. Iba nás ešte nejaký čas ponechá na náš rozum. Ponechá nás neplodných a vyschnutých. Ponechá nás mŕtvych. My sami sa odsúdime. Potom už len zaznie: „Vytni ho! Vytni ich!“

Tu sa však objavuje Ježiš, ktorý sa za nás prihovára. Prosí o pozhovenie. Vyprosuje nám čas, aby sme sa spamätali a vrátili k Bohu. Aký dlhý bude tento čas? Ešte toľko, koľko som žil? Menej? Azda rok? Ešte jeden advent? Ktovie!

Ježiš nám hovorí pravdu o nás samých. Hovorí pravdu pre rozum i pre srdce, keď sme si už tak všetko domotali teóriami, románmi, filmami, televíziou, že sa v tom už vôbec nevyznáme. Ponúka nám pravdu - nielen hmota, nielen telo, nielen žalúdok, nielen sex... K životu patria obeť, aj záujem o veci ducha, aj láska a svedomie, aj vedomie večnosti. Čo všetko nám z toho chýba!

Ježiš nám vraví, že môžeme žiť cenným životom, že sa môžeme zmeniť, že je ľudskejšie a lepšie žiť podľa Božích plánov. On sám sa nehnať ani za bohatstvom, ani za kariérou, ani nechcel žiť pohodlne len pre seba. Žil pre druhých. Život okolo neho sa stával šťastnejším - všetci sa pri ňom cítili lepšie. Ježiš nedával úder za úderom. Ukazoval, že sa dá žiť šťastnejšie, ak dokážeme odpustiť, ak vieme pomôcť. Dával nám príklad, akoby hovoril: skúste to a robte tak ako ja.

Ak sme stromy, ktoré neprinášajú ovocie, hrozí nám nebezpečenstvo, že budeme vyťatí. Zatiaľ máme čas. Ježiš nám dáva silu: „Pošlem vám Ducha sily... Som s vami po všetky dni... Ja som premohol svet... Nebojte sa!“

Evanjelium nehovorí, čo sa stalo s neplodným figovníkom. Všetko ostáva zatiaľ otvorené. Ešte sa čaká, čo urobí každý z nás, čo urobím ja. Evanjelium len odhalilo situáciu človeka, aby sme nezabudli, ako je to v skutočnosti s nami. Sme ohrození, ale máme ešte možnosť. Máme nádej. Boh ešte stále čaká.

Ján Chryzostom kardinál Korec
„Rok nad evanjeliom“

Sv. Šimon a Júda

R: Milujem ťa, Pane, ty moja sila.

1 Milujem ťa, Pane, moja sila;
Pane, opora moja, útočisko
moje, osloboditeľ môj.
R.

2 Bože môj, moja pomoc,
tebe dôverujem; *
ty si môj štít, sila mojej spásy
a môj ochranca.

3 Vzývať budem Pána,
lebo jemu patrí chvála, *
a budem zachránený
pred nepriateľmi.
R.

4 Nech žije Pán,
nech je zvelebený
môj Záchranca, *
nech je vyvýšený
Boh, moja spása.

5 Svojomu kráľovi dávaš
veľké víťazstvá, *
preukazuješ priazeň
svojomu pomazanému.
R.

Dva v jednom

Otázka, ktorú dostal Ježiš od farizejov, trochu pripomína komplexnú záverečnú skúšku pred odbornou komisiou – otázka a jedna minúta na odpoveď, v ktorej treba zhrnúť podstatu celého učiva. Ibaže otázka, položená Ježišovi, bola zas len jednou z ďalších provokácií, nie túžbou priblížiť sa k pravde, ktorá človeka vedie i k zmene názoru, i k zmene správania sa. Ktoré prikázanie je najväčšie? Vybrať jedno zo spleti 248 prikazov a 365 zákazov nebolo jednoduché, najmä keď samotní znalci zákona viedli nekonečné diskusie o tom, či sú všetky normy rovnako dôležité, keďže všetky pochádzajú od Boha, alebo je medzi nimi hierarchia, kde menšie logicky vyplývajú z väčších. Všetci právnici vedia, že čím komplikovanejšie je právo, tým ťažšie je sa v ňom vyznať a tým viac interpretácií zákonov jestvuje. Preto zvykne jestvovať ústavný súd (alebo iný kompetentný orgán), ktorý skúma jednotlivé zákony na základe ústavy, ktorá je tým lepšia, čím jednoduchšie a logickejšie sa jej tvorcom podarí vystihnúť univerzálne platné princípy. Ak je právo neprehľadné a možno ho rôzne vykladať a ak aj súdy vynášajú v tej istej veci rôzne verdikty, obyčajný človek stráca dôveru v právo a spravodlivosť.

Ježišova odpoveď bola brilantná. Nie v tom, že by pomenoval prikázanie, ktoré zákonníci dovedy prehliadali, ale v tom, že spojil dva príkazy milovať do jedného. Tie dve prikázania sú tak neoddeliteľne späté, že je nemožné zachovať jedno bez druhého. Sú ako dve strany jednej mince. Ak je jedna strana prázdna, minca nemá hodnotu. Euromince, ktoré onedlho vystriedajú naše koruny, kde líčna strana je v každej krajine rovnaká a rub je iný, môžu byť pekným príkladom toho, ako láska k Bohu má vždy svoje rovnaké prejavy (modlitba, sviatosti, svätá omša...), kým láska k bližnému je vždy iná, podľa toho, ktorý konkrétny človek je pri mne najbližšie a čo práve potrebuje.

Tie prikázania sú dve, a predsa jedno. Sú to totiž prikázania o láske a na lásku treba minimálne dvoch. Láska však vytvára jednotu, má schopnosť z dvoch tvoriť jedno – z ľudí i prikazov. Ježiš bol preto Bohočlovek, lebo láska, ktorá vychádza z Boha a ktorá stvorila človeka, spojila dve odlišné prirodzenosti – Božiu a ľudskú – do jednej osoby.

Milovať niekoho znamená nosiť ho v srdci. Ak človek nenosí v srdci Boha, ak ho má zapratané sebou alebo hmotou, nevie milovať ani bližného. A vždy vtedy, keď v ňom robí miesto pre bližného, otvára svoje srdce Bohu, ktorý ho bude rozširovať dovedy, kým sa s ním nezjednotí.

Ján Víglaš

Budúcu nedeľu 30.10.2011 sa uskutoční pravidelná mesačná zbierka pre potreby farnosti. Za Vaše milodary Vám vyslovujeme úprimné Pán Boh zaplatí!

Mesiac október je mesiacom posvätného ruženca. Od 1. októbra až do 2. novembra vrátane sa vo všetkých farských kostoloch alebo verejných kaplnkách modlíme posvätný ruženec, mariánske litánie a modlitbu K tebe sa utiekame, svätý Jozef, vo svojich súženiach ...

(Ex decreto Leonis Pp. XIII, 20 augusti 1885, 26 augusti 1886 et 15 augusti 1889; Decr. S. R. C. diei 3 maii 1960).

**V noci zo soboty na nedeľu 30.X. sa mení čas.
o 03:00 hod. letného času sa čas vracia na 02:00 hod.**

Nekonečná špirála

Kto kladie bombu, kladie smrť. Denne sa nakladú tisícky bômb: v myšlienkach pomsty, v pocitoch nenávisťi, v správani, ktoré ľudí ponižuje, zraňuje a ničí.

Všetky zbrane, od sekery až po atómovú raketu, sú produkty ľudskej vynachádzavosti. Veľké nebezpečenstvo, ktoré ohrozuje ľudí, nie je iba v ročenke zbraní. Striehne v samotných ľuďoch, vo všetkých ľuďoch, ktorí veria na násilie a na právo silnejšieho. Aj násilie proti násiliu znamená ešte viac násilia. Špirála bez zmyslu a bez konca.

Skôr než bomba exploduje, vojna je už vlastne dávno v prúde - v srdciach ľudí. Dbaj o mier vo svojom srdci, inak ti mier vo svete nebude na nič. Dbaj o mier vo svojom dome, inak ľudia budú vyrastať v nepokoji. Ľudia, ktorí majú vo svojom vnútri nepokoj, sú hrozbou pre mier.

Cesty mieru nevedú po cestách násilia

Phil Bosmans „Mám ťa rád“

Spovedať pred prvým piatom a sviatkom Všetkých svätých budeme v utorok až piatok od 17,00 h.

Sväté omše v 30. týždni cezročného obdobia - (A)

24.X. pondelok *« Missa Tridentina »*

18.00 *Za farníkov*

25.X. utorok

18.00 *Za ě Cypriána Macáka*

26.X. streda

18.00 *Za ě Jozefa Fabiankoviča a svatku Máriu*

27.X. štvrtok

18.00 *Za ě Františka a Helenu Belkových, syna Viliama a rodičov*

28.X. piatok

18.00 *Za ě Augustína a Sidóniu Peškových, synov a dcéry*

29.X. sobota

8.00 *Za Božiu pomoc pre Adrianu*

Upratovanie kostola č.d. 176 - 202

30.X. 31.nedeľa cezročného obdobia - (A)

8.00 *Za ě Mons. Alexeja Izakoviča, farára*

Lektori: Blahová, Vráblová

10.00 *Za farníkov*

Lektori: Polakovič, Polakovičová

Liturgický kalendár

24.X. pondelok **sv. Anton Mária Claret, biskup**

25.X. utorok **sv. Maurus, biskup**

26.X. streda **sv. Lucían a Marciál, mučeníci**

27.X. štvrtok **sv. Evarist, pápež, sv. Sabína, mučenica**

28.X. piatok **sv. Šimon a Júda, apoštoli - sviatok**

29.X. sobota **sv. Felicián, mučeník**

Slovo na dnes

Túžba po večnom živote je príliš hlboko zakotvená v našom srdci, než by ju mohli vykoreniť ich rečičky a tlak.

Koľko ľudských životov obetovali za túto ľudskú perspektívu. Za večnú obetoval Kristus svoj vlastný život a učí nás, ako aj my máme obetovať sami seba.

„Podplatili strážcov...“ Koľko peňazí sa vyplytvalo odvtedy až dodnes. Koľko ľži. Voda sa liala, leje a bude liať, korbáče dostávajú stále inú, lepšiu formu a najchudobnejší oznamovací prostriedok - ľudské ústa - tú správu nesú už dve tisícročia a nie je možné ju zadusiť.

Celkom dobromyseľne sa stretneš so zlým človekom, to ako keby ťa uštipol had. V duši nechá ranu a pochybnosti. Niektorí ľudia vyžarujú zlo a ja to chytám ako chrípku.

Ktovie, čo si oni odnesú odo mňa?

Dostať ten dar: Intenzívne vysielat' dobro a ním obdarovať ľudí.

„Pane, daj mi silu slova, ako si mal ty.“

Neveriaci Tomáš.

A pozor na vieru. Keď porovnáte, čo čítate z novín, časopisov a kníh, ktoré u vás posilňujú vieru len v tento svet, s tým, čo čítate o náboženstve, tak to máte jasné.

Alebo koľko času venujete televízii, rozhlasu, a koľko modlitbe?

Spočítajte časopisy, noviny, knihy, televíziu, rozhlas, futbal a neviem ešte akú inú kultúru, čo si platíte, a korunky, čo dávate do kostola, a máte to jasné.

Miluješ to, za čo plattíš.

Škoda, že sa nevieme dohodnúť s týmto štátom. Buď oni sa napili tej ideologickej močovky, alebo my sme slabí a neschopní predložiť pekný obraz Krista. Sme ako rozvadené manželstvo a nedá sa spolu žiť. Oni za každú cenu tie rabínske protokoly na likvidáciu, ale z našej strany je to zúfalá ochrana všetkej stariny a čudáctva. Bude to zničené a trpieť sa bude na oboch stranách.

Stupeň civilizácie, ktorý mohol a mal byť vzorom: Socializmus bez ateizmu a kresťanstvo bez balastu. Bol by to blahobyť na zemi. Koľko námahy, odriekaní a obetí. My rastieme a prežijeme. Nie sme tu na to, aby sme budovali tento svet.

Kňaz je tu ako cudzinec na misiách. Do misií išli kresťania, aby získavali a ja tu vykonávam niečo ako Boží súd. Čo je choré, nech odpadne. (Pochovávam ožralcov v mladom veku a starenky, čo chodia do kostola sto rokov, a stále nič nepochopili.)

Misionár získaval a ja strácam. Ospravedlní ma zápas o kvalitu? Misionár išiel medzi nevedomých, niesol kultúru, ktorá bola prítlačivá, ale títo všetko vedia, nepotrebujú sa nič naučiť a nechcú sa nič naučiť. Vydali sme sa na zlú cestu? Nešvindľovali sme v základoch? Nie je víťazstvo nepriateľa len naša slabosť a neschopnosť? Aj Kristus stále osamelý oproti zlej spoločnosti, ale necúvol.

Ani misionári sa nevzdávali pri neúspechu. Človek musí v trpezlivosti čakať, šliapať a prinášať ovocie.

Ja vás vediem cez púšť ako Mojžiš vyvolený národ. Hrnce mäsa ste opustili, preto ste tu a „zem oplývajúca mliekom a

medom“ ešte ďaleko. Všetko sa nám protiví a hady nás štípu. Toľko jedu musíte denne pohltat'. Len ja nie som svätý ako Mojžiš, ale za mnou je Kristus. Nakoniec aj ja som len ten, ktorý kráča spolu s vami. Trocha pred vami, tak isto ohrozený, ale veriaci.

„Pane Ježišu, daj mi široký plášť a dobrú palicu, aby som v tvojom mene zjednotil a previedol tento ľud, lebo začíná reptat' a odpadat'.“

V tomto národe sa teológ a prorok neuživí. Ukameňujú ho jeho vlastní. Po celé stáročia vedený a vychovávaný k poslušnosti mocných. Tí nemajú radi, keď človek premýšľa, dokonca inakšie ako oni.

Aj keď ich moc je len iluzórna, dávajú ju pocítiť.

Tak nám tu rastú už celé generácie bez schopnosti myslieť a povedať si svoje ako slovo múdre, vodcovské a zodpovedné.

Anton Srholec „Ako čerstvý chlieb“

Boží hlas v srdci

1. „Som tvojím služobníkom: daj mi chápanosť, aby som poznal tvoje prikázania“ (Ž 119,125).

2. „Nakloň moje srdce k slovám tvojich úst“ (Ž 77,1). „Tvoja reč nech tečie ako rosa“ (Lv 32,2).

3. Synovia izraelskí vraveli kedysi Mojžišovi: „Hovor nám ty a budeme počúvať; nech nám nehovorí Pán, aby sme azda nezomreli“ (Ex 20,19).

4. Nie tak, Pane, nie tak prosím; radšej s prorokom Samuelom ťa pokorne a túžobne vzývam: „Hovor, Pane, lebo tvoj služobník počúva“ (1 Kr 3,10).

5. Nech mi nehovorí Mojžiš alebo niektorý z prorokov, ale radšej ty sám hovor, Pane Bože, duch a svetlo všetkých prorokov, lebo ty ma môžeš poučiť sám bez nich, ale oni bez teba nič nezmôžu.

6. Ľudia môžu síce zvučne hovoriť, ale nemôžu dodať ducha.

7. Krásne hovoria; ale keď ty mlčíš, srdce nerozpália.

8. Spisujú knihy, ale ty otváraš ich zmysel. Zvestujú tajomstvá, ale ty odhaľuješ význam ich obrazov.

9. Vyhlasujú prikázania, ale ty ich pomáhaš plniť.

10. Ukazujú cestu, ale ty dávaš silu kráčať po nej.

11. Oni účinkujú len navonok, ale ty vzdelávaš a osvecuješ srdcia.

12. Oni zalievajú po povrchu, ale ty dávaš úrodnosť.

13. Ich slová počúvame, ale ty dávaš sluchu schopnosť pochopiť.

14. Preto nech mi nehovorí Mojžiš, ale ty, Pane môj, večná Pravda, aby som azda neumrel a neostal bez úžitku, keby som počúval len napomenutia zvonku a keby si ma vnútri nerozpaľoval,

15. Nech mi neslúži na odsúdenie slovo, ktoré som počul, ale nesplnil, poznal, ale nemiloval, v ktoré som veril, ale nezachoval.

16. „Hovor teda, Pane, lebo tvoj služobník počúva“ (1 Kr 3,10); veď „Ty máš slová večného života“ (Ján 6,69).

17. Hovor ku mne, poteš trochu moju dušu, aby som napravil celý svoj život, a aby to bolo tebe na ustavičnú česť a chválu.

Tomáš Hemerken Kempenský „O nasledovaní Krista“

Prosil som Boha,

aby ma zbavil mojej pýchy, a Boh odvetil: „Nie.“ Povedal, že to nie je jeho úloha, že to ja sa jej musím zrieknuť.

Prosil som Boha, aby vyliečil môjho postihnutého syna, a Boh odvetil: „Nie.“ Povedal, že telo je pomínutelné.

Prosil som Boha, aby ma obdaril trpezlivosťou, a Boh odvetil: „Nie.“ Povedal, že trpezlivosť je plodom utrpenia. Človek ju nedostáva, musí ju nadobudnúť.

Prosil som Boha, aby ma obdaril šťastím, a Boh odvetil: „Nie.“ Povedal, že on mi dá svoje dary. Šťastie je mojou úlohou.

Prosil som Boha, aby ma uchránil pred bolesťou, a Boh odvetil: „Nie.“ Povedal, že utrpenie nás oslobodzuje od svetských starostí a približuje nás k nemu.

Prosil som Boha, aby podnietil rast mojej duše, a Boh odvetil: „Nie.“ Povedal, že rásť musím sám a že on mi môže pomôcť dozrieť.

Pýtal som sa Boha, či ma miluje, a Boh odvetil:

„Áno.“ Dal svojho jediného Syna, ktorý zomrel za mňa, a jedného dňa pôjdem do neba, lebo verím.

Prosil som Boha, aby mi pomohol milovať ostatných tak, ako on miluje mňa, a Boh odvetil: „Á, konečne si pochopil!“

Bruno Ferrero „Ale veď máme krídla“

Lectio divina

Láska

Mt 22,34-40

³⁴Keď farizeji počuli, že umlčal saducejov, zišli sa ³⁵a jeden z nich, znalec zákona, sa spýtal, aby ho pokúšal: ³⁶Učiteľ, ktoré je najväčšie prikázanie v zákone? ³⁷A on mu odpovedal: Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojim srdcom a celou svojou dušou a celou svojou myslou. ³⁸To je veľké a prvé prikázanie. ³⁹Druhé je mu podobné: Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého. ⁴⁰Na týchto dvoch prikázaniach spočíva celý zákon i proroci.

Ďalšie čítania: Ex 22,20-26; Ž 18,2-4.47.51; 1 Tes 1,5-10

ČÍTANIE:

Toto je tretie z Matúšových rozprávání o sporoch s náboženskými vodcami. Minulý týždeň sme videli, ako Ježiš farizejov, obrazne povedané, „dostal na lopatky“, čo sa týka otázky, či platí dane Rímu. Tesne pred týmito čítaním zase umlčal saducejov v spore o telesnom vzkriesení. V dnešnom úryvku robia farizeji ďalší pokus o verejnú zdiskreditáciu Ježišovho učenia. Veľa židovských učiteľov polemizovalo o tom, ktoré zo 613 príkazov Mojžišovho zákona je najväčšie. Je jasné, že dúfajú, že sa im touto otázkou podarí chytiť Ježiša do pasce. Možno dúfajú, že úplne poprie Mojžišov zákon, alebo im dá takú odpoveď, ktorú môžu zosmiešniť.

Ježišovu odpoveď však musí prijať väčšina farizejov, keďže cituje z Dt 6,5:

„Milovať budeš Hospodina, svojho Boha, celým srdcom, celou dušou a celou silou“. Táto modlitba Šema Izrael bola základom židovskej viery, dennou modlitbou a pripomienkou vernosti jedinému pravému živému Bohu.

Tento prvý príkaz ďalej Ježiš prepája s Lv 19,18: „Miluj svojho blížneho ako seba samého“. Láska je teda v centre najväčšieho prikázania. Najprv je láska k Bohu, ktorá potom preteká do našich vzťahov s ľuďmi okolo nás. Obidve musia ísť ruka v ruke, ako to priamo vyjadril Ján vo svojom Prvom liste (1 In 4,20): „Ak niekto hovorí: Milujem Boha a nenávidí svojho brata, je klamár. Veď kto nemiluje svojho brata, ktorého vidí, nie je schopný milovať Boha, ktorého nevidí“.

Nesmieme zabudnúť na kontext dnešného čítania. Ježiš má pred sebou posledné dni na zemi pred svojou smrťou. Matúš chce, aby sme videli, že v podriadení sa ukrižovaniu Ježiš naplnia obidve tieto prikázania: Miluje Boha cez poslušnosť jeho vóli a miluje svojich bratov a sestry tým, že sa oddelil od svojho Otca, aby obnovil naše spoločenstvo s Bohom. Napokon, ak si spomenieme na Reč na vrchu a Ježišovu kázeň o novom životnom štýle podľa Božieho kráľovstva, vidíme, že je skôr o pozvaní a príslube nového života s pomocou Ducha Svätého, ako o trápení sa s poslušnosťou prikázaniu zo svojej vlastnej sily. Ti, ktorí plne pochopia a prijmú životný štýl Ježišovho kráľovstva, budú skutočne pozhnaní.

MEDITÁCIA:

Uvažujte nad príkladom, ako naplňovať tieto prikázania, ktorý nám Ježiš dáva svojim vlastným životom na zemi.

Marek opisuje podobné stretnutie v 12,28-34. Tam je táto otázka položená opravdivo a učiteľ zákona prichádza k záveru, že poslúchať tieto prikázania je viac ako zápalné obety zvierat, čo sa v tých časoch považovalo za ústrednú črtu klaňania sa. Nehrozí aj nám, že padneme do pasce, keď budeme rozmýšľať viac o tom, ako zachovávať náboženské zvyky, a pritom zabudneme, čo od nás Boh chce najviac?

Prečítajte si Ex 22,20-26. Tieto verše obsahujú niekoľko praktických príkladov lásky k blížnemu. Uvažujte o príležitostiach preukázať Božiu lásku ľuďom okolo seba.

MODLITBA:

Pokorne prídte pred Boha a proste Ducha Svätého, aby vám pomohol milovať Boha celým srdcom, dušou a silou. Proste ho, aby vám hlbším spôsobom zjavil Boha a pripomenul vám vec, ktoré ste už možno zabudli. Dovoľte Bohu, aby vám preukázal svoju lásku. Potom ho proste, aby vám hovoril, ako milovať svojich blížnych.

KONTEMPLÁCIA:

Dobrý spôsob, ako obnovovať našu lásku voči Bohu, je pripomínať si jeho vlastnosti. Doprajte si čas a počas tohto týždňa si čítajte Ž 18.

www.fara.sk/vistuk

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku